

СТЕФАН НИКОЛОВ
ПРИЛОЖНА МИТОЛОГИЯ

chitanka.info

Пусто е днес в чертозите на Валхала. Няма ги пируващите викингски герои. Няма ги барсеркерите с кана медовина в едната ръка и секира в другата. В грамадните зали няма никой. Само аз съм. Най-сетне, след дълго търсене, в една от малките зали (само стотина места) намирам Один и Тор да чукат лаф-мохабет на по... чаша прясно изстискан ананасов сок.

— Хей, чашата ми е празна! — каза Один (всъщност на мен ми звучеше като гръмотевица, ама той Один така си говори. — Я налей, сине! — Тор се пресегна към купата пред тях, взе в шепището си един ананас и както си беше с обелката и всичко, го изстиска като сунгер. — Я виж кой бил вече тук — най-новия герой! Отдавна не бяхме имали нови попълнения! Ми че седни де, фърфълък!

— Ама как?... Защо?... Аз не съм мъртъв! Пък и никакъв герой не съм! А и откъде знам къде съм, защо ви познавам? Мислех, че вие сте боговете само за древните викинги. Мислех, че във Валхала трябва да има нон-стоп пиршества и битки, че трябва да е пълно с пияни и биещи се полуголи барсеркери и още по-полуголи девиси. Къде е купонът? Къде са жените и пиячката? Къде са героите?

— Уоооу! Успокой се бе, бръмбъзък! Карай го по-бавно! — намеси се Тор като тресна с Мьолнир по масата и няколко светкавици минаха изнервящо близо до главата ми. Гласът му беше маааалко по-слаб от този на баща му. — Първо богове не съществуват! Не ме прекъсвай! Има Съдба, само че тя не е такава каквато си я представяте вие хората! Тя е като игра на зарове — въздава добро и зло не според заслугите, както се опитват да ви втълпят педофилите от католическата църква и педерастите от православната, а според зара! Въобще няма никакъв висш разум или всемирно добро, само хвърлянето на зара! Ние пък сме само антропоморфни митологични персонификации, родени от развинтената ти фантазия в съня ти! Да в момента спиш! А героите в момента си почиват! Всъщност напоследък те повече си почиват отколкото да пируват! Ще повярваш ли, че си имаме и клуб на въздържателите вече! Ето, дори и ние с бащата пробваме нови напитки. Непрекъснатото поркане на медовина омръзва след няколко века, а да продължаваш да размахваш меч е скучно, щото тука никой не умира! Повечето сега се занимават с други работи! Ерик Червения например изнася девиси за гръцките богове! Проблема е, че те са вечни девиси само тука, а на Олимп са за еднократна употреба!

Големият Скилстед развъжда златни рибки, моля ти се, а на Торвалд Секирата вече му казваме Торвалд Плетачната кука! Сещай се! Наложил се дори да променим критериите за герой, щото вече не е кой знае какво да избиваш невинни! Сега приемаме такива като теб — смахнати идеалистчета, които си мислят, че могат да направят света по-добро място! Да имаш идеали и чест в наши дни си е истинско геройство! Да приемем за романтичните лъльовци! Наздраве, лъльо!

Събудих се в локва от собствената си пот (естествено, че на кой друг ще е!?). Да ни пазят боговете от стари герои с нови занимания и нови герои със стари идеали. НЕ! Извинявай! Не исках да кажа богове! Имах предвид да ни пази Съдбата. Какво? И тя ли не може?! О, вярно, че тя не беше разумна личност която да прави каквото и да е. Добре де, сбърках! НЕ! Не с чука по главата! Неееее...

Я! Звездички! И птичета! И малки розови пърхащи с ушички слончета! И какъв голям чук!

Га-га гу-гу! Искам маааааааааа...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.